

وحدت زبان و خط

حضرت بهاء الله می فرمایند:

«اشراق ششم اتحاد و اتفاق عباد است. لازال باتفاق آفاق عالم بنور امر منور و سبب اعظم دانستن خط و گفتار یکدیگر است. از قبل در الواح امر نمودیم امنای بیت عدل یک لسان از السن موجوده و یا لسانی بدیع و یک خط از خطوط اختیار نمایند و در مدارس عالم اطفال را بآن تعلیم دهند تا عالم یک وطن و یک قطعه مشاهده شود.»

و نیز می فرمایند: «...از قبل فرمودیم تکلم به دو لسان مقدر شد و باید جهد شود تا به یکی منتهی گردد و همچنین خطوط عالم تا عمرهای مردم در تحصیل السن مختلفه ضایع نشود و باطل نگردد و جمیع ارض مدینهء واحده و قطعهء واحده مشاهده شود.»

و نیز حضرت عبدالبها می فرمایند: «لسان عمومی امریست مهمّ زیرا سوء تفاهم را از بین ملل زائل نماید قلوب عموم را به هم ارتباط دهد و سبب شود که هر فردی مطلع بر افکار عمومی شود. در عالم انسانی تفهیم و تفهّم که اعظم فضائل عالم بشری است مشروط به وحدت لسان معلّم و متعلّم است. پس چون لسان عمومی حاصل شود تعلیم و تعلّم سهل و آسان گردد. در زمان گذشته ملاحظه می کنیم وحدت زبان چه قدر سبب الفت و وحدت شد. هزار و سیصد سال پیش قبطیان سریانیان آشوریان ملل مختلفه بودند در شدّت نزاع و جدال. بعد چون مجبور به تکلم لسان عرب شدند وحدت لسان سبب شد که حال جمیع عربند و یک ملت شده اند با آن که اهل مصر قبط و اهل سوریه سریان و اهل بغداد کلدان و اهل موصل آشور بودند لکن وحدت لسان جمیع آنها را یک ملت نموده با هم مرتبط کرد ارتباطی که ابدأ فصل ندارد.»